

תת"ע 424/06/18 - מסרי נור אל דין נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 424-06-18 מדינת ישראל נ' מסרי נור אל דין
תיק חיצוני: 10251084918

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מסרי נור אל דין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.12.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 1.6.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ברכב ללא מלווה בהיותו נהג חדש צעיר בשלושת החודשים הראשונים מיום קבלת היתר נהיגה, אי ציות להוראות שוטר במדים, ונהיגה ללא ביטוח, עבירות מיום 9.4.2018.

ישיבת הקראה נדחתה לבקשת ב"כ הנאשם ליום 31.12.18; אך המבקש או בא כוחו לא התייצבו לדיון הנדחה; והמבקש נשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים.

על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 22.1.19.

כמו כן, בתיק בית המשפט מצוי אישור הפקדת רישיון מיום 26.4.20.

ביום 22.7.20 הגיש הנאשם בקשה לחישוב תקופת פסילה וניכוי פסילה מנהלית 30 יום לקיצור תקופת הפסילה; ובהחלטה מיום 22.7.20 נדחתה הבקשה, מן הנימוקים שפורטו בהחלטה.

ביום 23.9.20 הגיש הנאשם 'בקשה דחופה להארכת מועד לביטול פסק דין ו/או בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר המבקש ו/או בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין'. לטענת המבקש, פסק הדין נשלח לכתובת מגורי הוריו, והוא ידע אודות פסק הדין רק בחודש מרץ 2020, בתחילת הסגר הראשון; והוא הוטעה על ידי עורך הדין שייצג אותו, והסתמך עליו

בתום לב שיופיע לדיונים וייצג אותו בהליך, וניסה לדבר איתו, אך ללא מענה; ולאחר שתרגם את פסק הדין, הלך והפקיד את הרישיון בבית המשפט. נטען, כי למבקש טענות הגנה טובות וסיכויי הגנה טובים דיים, ויש לאפשר לו את יומו בבית המשפט. המבקש הוסיף וטען לנסיבות אישיות וכלכליות בשל ביטול אירוסיו, וכי נגזר עליו עונש מקסימלי, המהווה פגיעה ניכרת לו ולבני משפחתו, והוא יצטרך לעבור תיאוריה ומבחן מעשי נוסף, דבר שעולה לו בזמן והוצאות, ובכוונתו לפתוח דף חדש בחייו, והותרת גזר הדין גורמת לו לעיוות דין.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין בטענה כללית לכשל בייצוג כדי להביא לביטול פסק הדין, במיוחד בחלוקת תקופה ניכרת מאז שניתן; כי הנאשם בחר להיות מיוצג על ידי אותו עורך דין בתיק נוסף; וכי אין בטענות כדי לפטור את הנאשם מחובת התייצבותו לדיון ובירור אודות גורל התיק; וכי לא מדובר בעונש חריג ולא מידתי, אלא מינימלי.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים ייאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, פסק הדין מיום 31.12.18, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא לידי המבקש ביום 22.1.19, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כשנה ותשעה חודשים ממועד קבלת פסק הדין, שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייננו. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 **סעיף פודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2019).

וגם אם נניח כי המבקש קיבל את פסק הדין רק במרץ 2020, כפי הצהרתו, עדין חלפו 6 חודשים במהלכם הפקיד רישיונו והגיש בקשה לחישוב פסילה, אך לא הגיש בקשה לביטול פסק הדין, ונראה כי השלים עם פסק הדין (עפ"ת (מחוזי חיפה) 42960-05-20 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**, 26.5.20); ולא מצאתי כל הסבר סביר המניח את הדעת שיש בו כדי להצדיק את האיחור הניכר בהגשת הבקשה, איחור שיש בו כדי לדחות את הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

טענות המבקש בדבר כשל בייצוג נטענו בעלמא, מבלי שהובאה גרסת בא כוחו הקודם לטענות המועלות על ידו (מ"ח 3546/05 **אביגדור נימני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.11.2005)).

יתרה מזו, שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי

להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (ע"פ 5377/03 **וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.06.2003)).

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)).

בענייננו, לבד מהטענה כי יש למבקש טענות הגנה טובות (סעיף 12 לתצהיר המבקש), לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראיתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין; ואין די בהצהרת ב"כ המבקש כי "סיכויי הגנה טובים דיים" (סעיף 8 לבקשה), שעה שהמבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לשקול הטענה לחשש לעיוות דין.

עוד אני סבורה, כי גם העונש שהושת על המבקש סביר; ולא מצאתי כי עונשו של המבקש, על כלל רכיביו, מבטא עיוות דין, המצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו; ואינני סבורה כי גזר דינו של המבקש סוטה באורח קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

מדובר בעבירות חמורות של נהיגה ללא מלווה, עבירה שקבוע בצידה עונש פסילה מינימאלי של 3 חודשים, וכן עבירה חמורה של אי ציות להוראות שוטר במדים; ומשהוטל על המבקש עונש פסילה של 4 חודשים (והוא הפקיד רישיונו ביום 26.4.20), אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו. וגם טענה בדבר פגיעה קשה במבקש, והצורך במבחן תיאורטי ומעשי, אינה מובילה למסקנה כי מדובר בעיוות דין, והאינטרס הציבורי לשמור על שלום הציבור מפני נהגים עוברי חוק גובר על האינטרסים האישיים של המבקש. וראו עפת (מחוזי חיפה) 30730-08-20 **ג'בארין מוחמד נ' מדינת ישראל**, כב' השופט דאוד מאזן, 7.9.20, בפסקה 13: "הטענה לפיה מוטלים עונשים של 89 ימים, אין בה כדי להצדיק טענה של עיוות דין, שעה שבית משפט קמא השית על המערער עונש של פסילה לתקופה של 4 חודשים, פער כזה אינו מבסס טענה של עיוות דין".

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשפ"א, 30 ספטמבר 2020, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.